

[H. C. Hansen.]

af fremgik, at han mente, at mit parti burde have forlangt udsættelse af denne sag og have forlangt den til afgørelse direkte her i salen. Jeg må i anledning af denne betragtning, formel eller mindre formel, hvad man nu vil kalde den, sige, at denne sag er i rigsdagens vareforsyningsudvalg afgjort på samme måde som en række tilsvarende sager. Der er her ingen ændring i praksis, og jeg tør sige i lang tids praksis. Hvis mit parti havde haft den opfattelse, at der ved en afgørelse her i salen kunne tilvejebringes et andet flertal end det, der ved forhandlingerne i vareforsyningsudvalget viste sig at eksistere, havde det været naturligt, om vi havde forlangt sagen til behandling her i salen, hvis den overhovedet kunne komme det. Det radikale venstre har givet regeringen tilslutning, de konservative og partiet venstre har gjort det samme, og retsforbundet har på forhånd klart ladet forstå, at det er af samme opfattelse. Der var altså ikke noget problem. Derfor er den dagsorden, som er foreslået, efter min mening overflødig. Dagsordenen indeholder det synspunkt, som også socialdemokratiet har gjort sig til talsmand for under forhandlingerne i vareforsyningsudvalget i går. Der er intet i denne dagsorden, som vi ikke ord til andet kan stemme for. Jeg finder som sagt, at dagsordenen er overflødig, men den kan måske have den nytte i forhold til det ærede medlem hr. Aksel Larsens betragtning, at den klart slår fast, at vort udgangspunkt har været rigtigt. Mit parti agter at stemme for dagsordenen.

Elgaard: Jeg anbefaler at stemme imod den af det ærede medlem hr. Aksel Larsen foreslåede dagsorden.

Karl Olsen: Jeg kan henholde mig til det standpunkt, jeg har givet udtryk for i mit første indlæg, og må måske benytte lejligheden til at rette en fortalelse. Jeg sagde, at rabatten ville være 90 øre pro persona pr. måned. Det er for hele kvartalet.

Jeg kan i henhold til udtalelser, jeg er kommet med tidligere, og i henhold til

handelsministerens redegørelse anbefale at stemme imod dagsordenen.

Bertel Dahlgaard: Jeg må sige, at jeg er meget forundret over, at en sådan dagsorden kan fremsættes, og jeg er forsåvidt også forundret over det standpunkt, som socialdemokratiet i går har taget i hele denne sag.

Der er jo ikke tvivl om, at praktisk talt alle her i landet ønsker denne rationering ophævet hurtigst muligt, så der bliver fri adgang til at købe det sukker, man har brug for. Det medfører store fordele på mange områder. Man bliver fri for hele den mægtige administration, hele dette kortsystem, man bliver fri for hele den delvise sortbørshandel, der finder sted med vanillesukker til priser over 2 kr., og hele sukkerroesaftordningen kan bortfalde. Og så skulle man efter socialdemokratiets anskuelse alligevel opretholde hele kortsystemet, nemlig med kortene som rabatkort. Med andre ord, hele administrationen skulle opretholdes. Hvad drejer det sig om? Det drejer sig, såvidt jeg kan se, om administrationen af en rabat, der udgør 90 øre pr. person i hvert kvartal. Jeg synes, der skal være en vis mening i tingene. Der er ikke ret mange her i landet, der vil synes, at det er fornuftigt. Hele spørgsmålet om, hvad det vil være rigtigt at opretholde af tilskudsordninger, af forsøg på at holde priserne nede på de forskellige områder må udfra et fornuftigt synspunkt samles om ganske enkelte grupper, hvor det virkelig betyder noget.

Jeg kan måske i den forbindelse nævne, at da den norske arbejderregering ophævede tilskudssystemet nu for kort tid siden, steg prisen på sukker i Norge, jeg tror fra 50 øre op til 1 kr. 60 øre. Sukkerprisen ligger i Sverige omkring 1 kr. 50 øre i svensk mønt, og sukkerprisen ligger i Tyskland på, såvidt jeg ved, 2 kr. 50 øre pr. kg. Jeg finder det da urimeligt at ville opretholde et omfattende kortsystem alene for at gennemføre en rabatordning, der andrager 90 øre pro persona for hver tre måneder.

Jeg ved ikke, om jeg må føje en bemærkning til endnu. Jeg har lagt mærke til ved